

OBNOVA NA BOŽJI NAČIN

pastor Mario Dučić

Kroz priču o kralju Jošiji Bog pokazuje da postoje njegova načela duhovne obnove (2 Kraljevima, 22. poglavlje). Često razmišljamo o tome kako se duhovno obnoviti. Ponekad se osjećamo duhovno suhi i tada, umjesto da krenemo Božjim putem, odlučujemo se duhovno obnoviti sami. Neki kažu: “Kad bih se samo oženio ili udala, kad bih samo promijenio pastora ili crkvu, duhovno bih se obnovio.”

No postoji jedna duhovna obnova, a to je ona na Božji način. Sve prije navedeno samo su okolnosti i materijalne stvari, ali duhovna obnova povezana je s Duhom, nema veze s vanjskim situacijama. Ona ne počinje izvana, nego iznutra. Pogledat ćemo primjer Jošije, posljednjega pobožnog kralja prije nego što je Judeja otišla u ropstvo. Biblija kaže:

”Jošiji je bilo osam godina kad se zakraljio. Kraljevaio je trideset i jednu godinu u Jeruzalemu. Mati mu se zvala Jedida, kći Adajina i bila je iz Boksata. Činio je što je pravo u Božjim očima. U svemu je hodio putem svoga oca Davida, ne skrećući ni desno ni lijevo.”

(2 Kraljevima 22:1-2)

U 23. poglavlju iste knjige stoji:

“Nije bilo prije njega takva kralja koji se obratio Jahvi svim srcem svojim, svom dušom svojom i svom snagom svojom, u svemu vjeran Zakonu Mojsijevu, a ni poslije njega nije mu bilo ravna”

(2 Kraljevima 23:25)

Možemo se upitati tko je bio taj kralj Jošija i što se dešavalo za njegova kraljevanja. Pogledajmo malo povijesnu pozadinu. Druga knjiga o kraljevima opisuje povijest pada Izraela i Jude koji je započeo oko 800 g. pr. Krista. U njoj je opisano uništenje Samarije i Jeruzalema. U to vrijeme živjeli su mnogi starozavjetni proroci - Amos, Hošea - koji su prorokovali u Izraelu, dok su Joel, Izaija, Mihej, Nahum, Sefanija i Jeremija prorokovali u Judi. To je važno razdoblje u povijesti izraelskoga naroda. Knjiga govori o velikome duhovnom i moralnom padu Božjeg naroda. Postojale su borbe iznutra i izvana, a sve završava kolapsom i zarobljeništvom. Ta tužna priča ima za cilj dati proročko tumačenje povijesti izraelskome narodu koji je u ropstvu, kako ne bi ponovio grijeha svojih otaca.

Ime Jošija na hebrejskome je Josiah, što znači “neka Jahve dadne“ (duhovnu obnovu). Duhovna obnova ne dolazi od nas i naših planova i ciljeva, nego od Jahve. To je temelj duhovne obnove i daje je Jahve. Tako je Bog uzdignuo Jošiju. Duhovna obnova nisu naša vjerovanja, naši idoli, jer sve je to zlatno tele. Nitko drugi osim samoga Boga ne može dati duhovnu obnovu. Postoji Božji i ljudski način duhovne obnove. Dva ljudska načina su tijelo ili đavao. Ta dva načina vode u propast. Što znači tjelesan način? Ako se uzdamo u svoje tijelo, Biblija kaže sljedeće:

“Čuvajte se pasa, čuvajte se krivoobrezanih! Jer (pravo) obrezani smo mi koji uz poticaj Duha Božjega vršimo bogoslužje i koji se ponosimo Kristom Isusom, a ne stavljamo svoga pouzdnja u tijelo”
(Fil 3:3)

U Poslanici Hebrejima (3:14) isti autor kaže:

“Mi smo uistinu postali i jesmo sudionici Kristovi, samo ako nadu kakvu nosimo čvrsto čuvamo do svršetka”

Pouzdanje je u Kristu Isusu i tjelesan način obnove ne može nas nigdje dovesti. Ako smo duhovno suhi, okolnosti nas neće promijeniti jer promjena pozicije, ili ljudi oko sebe, pouzdanje je u tijelo, ali obnova počinje iznutra, iz srca. Postoji i đavolski način, a tako se sigurno nećemo obnoviti jer njegov jedini cilj je da nas uništi. Za Sotonu Pismo kaže da nije stajao čvrsto na istini. I mi, ako ne stojimo čvrsto u istini, idemo njegovim putem. Pavao govori da nije čudno što se prijevarni apostoli pretvaraju kao da su pravi jer se sam Sotona pretvara u apostola svjetla. Zato se i njegove sluge pretvaraju u sluge pravednosti, a pravednost je temelj Božjeg trona. Đavolski način su sve one đavolske prjevarne doktrine, prjevarni zli duhovi koji se čine dobrima i koji nam govore da postoji lakši put obnove. Ako se upletemo u to, idemo putem tame. Postoji samo jedan put obnove i Božji principi. Svaka doktrina koja nas ne potiče da postanemo kao Krist i ne umremo u sebi nije od Duha Gospodnjeg. Dobra je vijest za nas da Bog ima svoj način duhovne obnove i to će uvijek biti tako. On nikada ne odstupa od toga. On nikada ne odstupa od svoje riječi. Mi smo ti koji odstupamo od nje i stoga joj se moramo vratiti.

Jošiji je, dakle, bilo 8 godina kada se zakraljio. Biblija kaže da su njegovi otac, djed i pradjed činili zlo u očima Jahvinim. Činili su grijeh, ali ne u očima ljudi, nego u očima Jahvinim, zato što je on taj koji proniče bubrege i srca. Nitko ne može vidjeti u vaše srce osim Gospodina. Ti su ljudi radili klesane idole, a danas su to duhovni likovi koje ljudi stavljaju ispred sebe, osobni grijesi koje ljudi stavljaju ispred Boga. Postoje razne doktrine kojima nastojimo opravdati i objasniti što se događa u našem životu. Bog uvijek radi, ali se mi nikada ne pitamo činimo li nešto što je loše u njegovim očima. Božja ljubav je velika - čitajte Stari zavjet i vidjet ćete kako Bog mijenja srca. Pogledajte Jošiju, njegovi su preci činili zlo, no Gospod mu se smilovao i nije stavio prokletstvo na njega, nego ga je uzdignuo. Pogledajte koliko je Božja ljubav velika prema njegovu narodu. On uzdiže Jošiju koji je trebao biti proklet. Ista je stvar s nama koji smo zaslužili smrt još dok smo bili u grijehu, ali Krist je otišao na križ za nas. Prije Jošije bila je generacija ljudi koji nisu ugađali Bogu i nisu brinuli za stanje u Božjem narodu. Bog podiže čovjeka koji je donio mir, blagostanje i promjenu među narodom. On je bio čovjek koji se u potpunosti predao Bogu, obnavljajući Mojsijev zakon. To je veliko djelo milosti. Jošijina reforma zapravo se događala kroz njegove tri velike životne faze. Piše da se zakraljio sa osam godina. Mnogi su se veliki propovjednici spasili kada su imali 6, 7 ili 10 godina. Jošija je vjerojatno bio mudar... Prva faza je kada je kao mladić počeo tražiti Boga. Druga je faza u dobi od 20 godina; počeo je rušiti idole po zemlji u kojoj je vladao. Treća faza započinje kada je imao 26 godina; izdao je naredbu o obnavljanju hrama. Kroz sve te stvari zaista se vide jednostvna biblijska načela.

Prvo načelo - ne skretati s Božjeg puta ni desno ni lijevo, niti se okretati starom načinu života. Bog nam je ostavio svoju riječ koja je svjetiljka našoj stazi. Ne smijemo skrenuti od njegove riječi jer nas neće moći blagosloviti. Skrenemo li lijevo ili desno, naići ćemo na tijelo ili đavla koji će nam pokazati neki drugi način obnove. Jedina je obnova da krenemo natrag u Božju riječ i čitamo je dok ona ne saživi u našim životima. Samo nas Riječ može obnoviti. Postoji jedan put, a to je put Isusa Krista jer on nije skretao. On nije činio ništa osim onoga što je bilo u Božjoj riječi. Činio je sve kako bi se ispunila proroštva. Evanđelje po Mateju (5:17-19) kaže:

“Nemojte misliti da sam došao ukinuti Zakon i Proroke! Ne dođoh da ih ukinem, već da ih ostvarim. Jer, zaista, kažem vam, dok postoji nebo i zemlja, ni jedna jota, ni jedna koprčica slova iz zakona sigurno neće nestati, a da se sve ne ostvari. Stoga tko god prekrši jednu od ovih i najmanjih zapovijedi i nauči druge da tako rade, bit će najmanji u kraljevstvu nebeskom; dok će onaj koji ih bude vršio i naučavao biti velik u kraljevstvu nebeskom”

Isus Krist zna da su Božja riječ i zakon vječni. Isus nije skretao ni lijevo ni desno. Tu vidimo da je Božja riječ temelj duhovne obnove.

Isus nadalje govori:

“Ako ustrajete u mojoj riječi uistinu ste moji učenici; upoznat ćete istinu i istina će vas osloboditi.”
(Ivan 8:31-32)

Možda je netko dobro krenuo pa onda posustao, ali moramo se vratiti. Psalam 119 kaže:

“ U nevolji sva mi je utjeha što mi život čuva riječ tvoja.”
(Ps 119: 50)

Kada dođete u nevolju, jedina stvar koja će vas utješiti jest Božja riječ -sam Bog koji vam govori. Nitko vas drugi ne može bolje utješiti, ni jedan ljudski savjet, ni jedna ljudska ruka, ni jedna ljudska blaga riječ, koliko to može Božja riječ. Božja riječ čuva naš život. Kada je Jošija obnavljao hram, veliki je svećenik pronašao Knjigu Zakona. Kada su je pročitali pred kraljem, on je razderao svoje haljine jer narod nije živio prema tim zakonima. Sama činjenica da je knjiga pronađena govori da nikakvi zločinci ne mogu uništiti Knjigu Zakona. Jošija je shvatio da je najveći problem naroda bio taj što narod nije živio prema tim odredbama i što njihovi očevi nisu vršili ono što su trebali. I mi se danas nalazimo u sličnoj situaciji jer nemamo duhovne očeve. U Hrvatskoj ih ima svega nekoliko jer smo nova generacija koja mora obnoviti te moramo postati duhovnim očevima, biti uzor sljedećim generacijama. Tek stvaramo generaciju kršćana. I ostali smo sami s Knjigom i Bogom, ali to je dovoljno za početak. Bog nam je dao Knjigu i Duha Svetoga i poslao nas na zadatak obnove onoga što je porušeno. Možemo biti generacija koja će činiti sve što je ugodno Bogu, a ne ono što mu je mrsko.

Drugo načelo - poniznost i pokajanje. Nakon što je pronađena Knjiga Zakona, svećenici dolaze proročici i ona im poručuje da ih je Jahve uslišao zato što se Jošija ponizio nakon što je čuo Riječ. To je drugo načelo koje ne možemo zaobići. Ako se ponizmo pred Gospodom i kažemo mu “Ne moji

putevi, nego tvoj način obnove”, Bog će djelovati tek tada. Tek tada Gospod će slušati naše molitve i iscijeliti narod. Naravno, to se danas odnosi na Božji narod, Crkvu. Ako nema duhovnih blagoslova, vrijeme je da se vratimo Jahvi i tražimo njegovo lice. Nije dovoljno samo pokajati se, već je potrebno maknuti se od zlih puteva da bi nas Gospod uslišao. Na našim putevima duhovne obnove obično nema pokajanja i poniznosti. Ne postoji nikakav lakši ili plemenitiji put od toga. To znači da moramo maknuti naš ponos i tražiti oprost, pokajanje i pravo obraćenje. Ivan Krstitelj je naglašavao pokajanje i obraćenje, a Biblija za njega kaže da nije bilo većeg čovjeka rođenog od žene. Prve njegove riječi bile su: “Pokajte se!” Petrova prva poruka na dan pedesetnice bila je ista. Prve propovijedi našega Gospoda Isusa Krista isto su to govorile:

“Od toga časa Isus poče propovijedati - Obratite se jer blizu je kraljevstvo nebesko!
(Matej 4:17)

Isus nas ljubi, ali se moramo poniziti. Ako se sam Isus Krist ponizio na križu Golgote, zašto je to nama problem? Mi smo prah i pepeo, a Bog je strpljiv s nama. To je Božja ljubav, on želi da se pokajemo. Pokajanje je potpuna promjena misli i načina života. To znači da se zaustavimo i više ne idemo svojim putem. Poniznost i pokajanje donose promjenu. Loše stanje u današnjim crkvama uzrokovano je nepokajanjem i neponiznošću. Mnogi se nisu nikada promijenili. Kršćanstvo nije uvijek lagano, potrebno se pokajati. Mnogi mogu doći u crkvu te izgledati promijenjeni, ali prava promjena je iznutra. Kad dođete u brak, tek tada vidite koliko ste sebični i ne možete se načuditi tome. Promjena je ključna riječ za kršćanstvo. Ako ostanemo isti, onda s nama nešto nije u redu.

Treće načelo - obnova saveza. Obnova saveza je obnova života prema Božjoj riječi. Moramo obnoviti savez. Tu opet vidimo veliku Božju ljubav. Bog je uvijek vjeran svome savezu. Ako je potpisao ugovor krvlju svoga Sina, on to nikako ne može prekršiti. On je vjeran. Druga poslanica Timoteju kaže da on ostaje vjeran čak i ako smo mi nevjerni jer se ne može odreći sama sebe (2 Tim 2: 13).

Kralj Jošija obnovio je obećanje da će slijediti Jahvu i sav narod stupio je u taj savez. Nije dovoljno pokajati se. Nakon toga došla je promjena i vjerska obnova. Vrlo je važno znati da kad dolazi do promjene da su te promjene specifične. Pravo pokajanje je specifično pokajanje. Kralj Jošija posebno je obnovio savez jer je narod posebno grijeshio idolopoklonstvom. Pokajanje za specifične grijehove prijeko je potrebno za promjenu. Bog traži od nas posebno kajanje, posebnu obnovu. Potrebno je jasno reći što je naš problem, koji je naš grijeh i naša potreba. Ako uđemo u molitvu, Bog će nam sve detaljno pokazati. Općenita pokajanja nisu dovoljna jer se tada sigurno nismo pokajali. Jošija je uklonio sve što ga je povezivalo s idolopoklonstvom. Biblija nam kaže da smo:

“...izabrani rod, kraljevsko svećenstvo, sveti puk, narod određen za Božju slavu da razglasimo slavna djela onoga koji nas pozva iz tame u svoje divno svjetlo”
(1 Petr 2:9)

Jesmo li zaista sve to o čemu govori Petar? Isus je rekao da smo sol koja ne smije obljutaviti. Ako mi obljutavimo, čime će se osoliti zemlja? Ako obljutavimo, kako možemo zasoliti ovaj svijet? Na

nama je velika odgovornost činiti nešto. Ako mi ne govorimo evanđelje, tko će umjesto nas? Debeli smo i tusti, imamo toliko toga za dati, ne smijemo se zatvoriti u crkvu i sve ostaviti u njoj. U Božjem narodu je bila velika gadost - bio je to posvećen narod koji je bludničio sa svijetom. Isus ih je nazvao preljubničkim i grešnim naraštajem. Prijateljstvo sa svijetom je prema Bibliji neprijateljstvo prema Bogu. Jošija je sve to uklonio. Jošija je uništio sve žrtvenike, sve kipove, sve predmete koje su ljudi koristili za idolopoklonstvo. Sve te uzvišice koje su bile nasuprot Jeruzalema, morao je uništiti. Sve što se uzdiglo, moralo je biti uništeno. Svaku našu uzvišicu, naš idol, krivu teologiju, krivi stav, sve što nije od Gospoda treba biti uništeno. Sve se te stvari dižu protiv Boga, ali apostol Pavao kaže:

“Mi obaramo mudrovanja i svaku oholost koja se diže protiv priznanja Boga i zarobljujemo svaki razum da se pokorava Kristu. Pripravni smo kazniti svaku nepokornost čim vaša pokornost postane savršena”

(1 Kor 10:5)

Sve utvrde u našem životu moraju biti uništene, crkva je danas kušana na mnoge načine koji se kose s Božjom riječi. Ako koristimo svjetska oružja koja se nameću, crkvu ćemo udaljiti od pravog oružja, a to je vjera, pravednost i snaga Duha. Krist nam je dao snagu Duha Svetoga, a ne nekakva ljudska mudrovanja. Ona moraju biti srušena. Kršćanstvo se ne vrti samo oko naših potreba, nego smo tu zbog drugih ljudi. Biblija kaže da moramo prvo tražiti pravednost i Božje kraljevstvo i da će nam se sve drugo nadodati. Sramota je da Boga stalno tražimo ispunjenje naših potreba.

Zaključak i zadnje načelo je da trebamo ljubiti Boga svim srcem, dušom i umom. To je učinio i kralj Jošija. Tek tada će nas Bog obnoviti. To je tajna predanja. Bog od nas traži samo da ga ljubimo. Ništa drugo mu nije potrebno. Isus je sažeo sve zapovijedi zakona u onu jednu - da ga ljubimo. To je jedini način kako bismo izbjegli zabludu. Stav je srca da stalno težimo za zajedništvom s njim, da mu želimo služiti, idemo za time da mu budemo pokorni. Oni koji istinski vole Boga žele dijeliti njegove patnje i uzdignuti pravedne standarde. Moramo Bogu dati sve ono, tj. jedino što imamo, a to je naše srce i naša ljubav. To uključuje čitavo naše biće i zato nije loše emocionalno slaviti Gospoda.

Ne možemo zaobici ova načela duhovne obnove i tek kada sve to učinimo, imat ćemo žar za izgubljenima i zajedništvo s braćom i sestrama.